

Septiembre dice

Títol original: *September Says* **Direcció i guió:** Ariane Laped (novel·la: Daisy Johnson)
País: Irlanda **Durada:** 99 min **Any:** 2024 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Mia Tharia, Pascale Kann, Rakhee Thakrar, Rachel Benaïssa... **Música:** Cançons, Molly Nilsson
Fotografia: Balthazar Lab **Distribuïdora:** Elastica Films **Estrena a Espanya:** 30/04/2025
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en espanyol / Versió original en anglès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Les germanes Septiembre i Julio són inseparables, però oposades: una és protectora i l'altra, impulsiva. La Septiembre és expulsada del col·legi i la Julio comença a distanciar-se'n, desafiant el seu vincle. Quan es refugien amb la seva mare en una casa de vacances a Irlanda, la tensió entre totes tres augmenta i certs successos comencen a alterar la realitat de la Julio, fent-li qüestionar fins on arriba la seva connexió amb la Septiembre... i què passa quan aquesta canvia. (elasticafilms.com)

CRÍTICA

25/05/2024 - CANES 2024: Ariane Laped adapta la novel·la sobre el pas a l'adulthood de Daisy Johnson
Hermanas i signa un dels millors debuts de l'any

Des que **Ariane Laped** va debutar amb el seu primer curtmetratge com a directora, estàvem ansiosos per veure com la seva visió artística es materialitzava en un llargmetratge. Cinc anys després de l'estrena d'*Olla* a la Quinzena dels Cineastes de Canes 2019, Laped ha estat catapultada a una prometedora projecció a la secció Un Certain Regard de l'edició del Festival de Canes d'aquest any amb **Septiembre dice**. En la línia de la seva predilecció pels papers poc convencionals (*Attenberg* i *Flux Gourmet*, per nomenar-ne només alguns), la seva òpera prima segueix dues germanes —la Julio (**Mia Tharia**), de 15 anys, i la Septiembre (**Pascale Kann**), una mica més gran— i la seva mare, Sheela (**Rakhee Thakrar**), una artista soltera. Les noies juguen a jocs agosarats i sovint irresponsables que porten la seva mare al límit de la seva paciència, però aquest trio es manté fort passi el que passi, i prova d'això és el fet que sempre hi ha torrades amb formatge per menjar en el seu improvisat fort de mantes, on el món ja no és una amenaça per a les joves, que ara pensen per si mateixes.

L'actriu i directora grecofrancesa va escollir la novel·la gòtica del 2020 *Hermanas*, de **Daisy Johnson**, com a font principal per a la seva òpera prima, i no és estrany, ja que totes dues comparteixen l'interès pels vincles de control i les complexitats de l'amistat femenina. Tant a *Hermanas* com a **September Says**, respectivament, aquests temes es desenvolupen entre dues germanes de manera més dramàtica —i cinematogràfica—. **Balthazar Lab** torna a la direcció de fotografia, com ja va fer amb *Olla*, acompanyat aquesta vegada de la magistral **Bettina Böhler** (col·laboradora habitual de Christian Petzold), el treball de muntatge de la qual resulta decisiu per crear el ritme intern de la pel·lícula i preparar-nos per a les sorpreses que es van produint al llarg de la narració. Els dos directors construeixen un món visual per a aquesta estreta relació entre la Julio i la Septiembre a partir d'angles amplis i plans llargs, amb la durada perfectament calibrada de cada escena que revela la quantitat justa d'informació sobre la progressió de la trama.

Encara que a Laped no l'apassionen els retrats psicològics, és clar que li criden l'atenció els personatges ambivalents. En lloc d'aprofundir en la psique dels seus protagonistes, prefereix donar-los curs per expressar-se, ja que les seves accions i reaccions són prou reveladores. Per exemple, la Julio i la Septiembre han establert les regles d'un elaborat joc en què la Septiembre proposa un repte (en paraules del títol, "Septiembre dice...") i la Julio ha d'obeir. Si no, perd una vida, com en un joc d'ordinador. Les exigències poden variar (des de menjar-se un pot de maionesa fins a autolesionar-se), però el que totes tenen en comú és l'atractiu de la submissió i el poder inherent al control.

Tant Tharia com Kann es veuen obligades a treballar amb una quantitat infinita de vulnerabilitat per fer creïble aquesta relació i després eliminar les traces de la seva implicació emocional per aconseguir un resultat directe. Per curiós que sembli, el món de **September Says** no està mancat d'humor i expressivitat, però fer que ho sembli forma part de l'actuació de les germanes. La relació entre elles és de les —molt— complicades, i Laped és la candidata ideal per examinar de prop els seus vincles i embolics i, en fer-ho, brindar-nos un dels millors debuts de l'any.

Savina Petkova - cineuropa.org